

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

10 grudnia

№ 105.

Rok 1924.

Treść: 952.	Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 listopada 1924 r. o wywłaszczeniu gruntów dla urządzenia dojazdu do dworca na stacji kolejowej Zagożdżon	1463
953.	Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r. o sposobie trwałego lokowania kapitałów przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne oraz o sposobie lokowania kaucyj.	1463
954.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1924 r. o wprowadzeniu w życie ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet	1464
955.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 listopada 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wyrobie i sprzedaży środków, przeznaczonych do trucia szczerków, myszy, owadów, pasorzytów zwierzęcych i t. p.	1465
956.	Rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 1 grudnia 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o odroczeniu terminu wejścia w życie rozporządzenia o dopuszczeniu przewozu bagażu na będącej w budowie kolei Kutno—Płock—Radziwie.	1466
957.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 grudnia 1924 r. w przedmiocie cennika detalicznej sprzedaży kolekcji papierosowych państwowych fabryk tytoniu	1466

952.

Zarządzenie

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 20 listopada 1924 roku

o wywłaszczeniu gruntów dla urządzenia dojazdu do dworca na stacji kolejowej Zagożdżon.

Na mocy art. 1, 2 i 20 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14 poz. 162) i w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1924 r. stanowiąco następuje:

§ 1. Potrzebny w celu urządzenia dojazdu do budującego się dworca na stacji kolejowej Zagożdżon szlaku Dęblin — Radom pas gruntu o powierzchni 1187 m², należący do gromady wsi Zagożdżon gminy Jedlnia pow. kozienickiego, województwa kieleckiego, ulega przymusowemu wywłaszczeniu na rzecz Skarbu Państwa.

§ 2. Grunt wymieniony w § 1 niniejszego zarządzenia ulega natychmiastowemu zajęciu po dokonanym opisie i za odszkodowaniem.

§ 3. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*

953.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 grudnia 1924 r.

o sposobie trwałego lokowania kapitałów przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne oraz o sposobie lokowania kaucyj.

Na zasadzie art. 1 lit. E. p. 4 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1924 roku stanowiąco następuje:

§ 1. Kapitały należące do osób prawa publicznego, fundacyj i do osób niewłasnowolnych oraz do tych osób fizycznych i prawnych, których majątek z jakiegokolwiek powodu znajduje się pod zarządem

kuratora, o ile nie są potrzebne na bieżące wydatki i prowadzenie gospodarstwa w zwykłym trybie, winny być lokowane z bezpieczeństwem pupilarnem w sposób wskazany w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Za lokatę z bezpieczeństwem pupilarnem kapitałów w § 1 wymienionych uważa się:

- 1) kupno nieruchomości w kraju położonych;
- 2) udzielanie pożyczek pod zastaw nieruchomości w kraju położonych lub na hipotekę tych nieruchomości za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem);
- 3) kupno papierów państwowych lub przez Państwo gwarantowanych;
- 4) kupno listów zastawnych krajowych Towarzystw kredytu długoterminowego, emitowanych za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem);
- 5) umieszczenie kapitałów w instytucjach bankowych i kasach oszczędnościowych na książeczki wkładkowe, które z mocy obecnie obowiązujących przepisów dzielnicowych korzystają z prawa papierów posiadających bezpieczeństwo pupilarne, względnie prawo takie uzyskają w przyszłości w drodze ustawodawczej.

§ 3. Zabezpieczenie kapitałów w rozumieniu punktu 2 i 4 § 2 jest prawne (pupilarne) tylko wtedy, gdy suma zobowiązania wraz z poprzedzającymi ją ciężarami nie przekracza połowy rzeczywistej wartości obciążonej nieruchomości miejskiej, względnie dwóch trzecich rzeczywistej wartości obciążonej nieruchomości wiejskiej.

§ 4. Na dobrach powierniczych (fideikomisywnych), na domach obciążonych obowiązkiem demolowania, oraz w lasach, które ze względu na obronę Państwa podlegają ograniczeniu w użytkowaniu i gospodarowaniu, nie wolno lokować kapitałów osób w § 1 wymienionych.

§ 5. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w wypadku dobrowolnego zabezpieczenia gotówkowych spłat spadkowych współdziedziców niewłasnowolnych, gdy nieruchomy majątek spadkowy wskutek prawnej jego niepodzielności otrzymuje w drodze działów spadkowych jeden ze współdziedziców, jeżeli tylko na nieruchomości tych będzie ustanowione prawo zastawu względnie hipoteka z prawem pierwszeństwa przed wszystkimi innymi osobistymi długami obejmującego majątek spadkowy.

§ 6. Kaucje z tytułu obowiązku publicznego, o ile nie są składane w gotówce, winny odpowiadać wymogom § 2 p. 2 — 5.

§ 7. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości władny jest odbierać książeczkom wkładkowym poszczególnych instytucyj kredytowych i kas oszczędnościowych charakter papierów posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

Uprawnienie to służy Ministrowi Skarbu tylko do dnia 1 stycznia 1926 roku, poczem pozbawienie poszczególnych instytucyj kredytowych i kas oszczędnościowych przywileju, przewidzianego w punkcie 5

§ 2 będzie mogło nastąpić wyłącznie w drodze ustawodawczej.

§ 8. Kapitały osób wymienionych w § 1 ulokowane dotychczas niezgodnie z § 2 niniejszego rozporządzenia winny być wycofane z tych lokat i umieszczone w sposób odpowiadający przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej. Przepisy dzielnicowe na obszarze b. dzielnic: austriackiej i pruskiej o lokowaniu kapitałów osób niewłasnowolnych oraz tych, których majątek znajduje się pod zarządem kuratora, zachowują moc obowiązującą z wyjątkiem punktów 1 — 5 § 194 ces. pat. z dnia 9 sierpnia 1854 roku (Austr. Dz. U. P. № 208) względnie ustępu 1 § 1807 niemieckiego kodeksu cywilnego, w miejsce których ma zastosowanie § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przestaje obowiązywać część 2 zdania pierwszego artykułu 268 cz. I tom X zb. pr. ces. ros., zaczynająca się od słów „pieniądze zaś”, a kończąca się słowami „na to pozwalają”.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

954.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 listopada 1924 r.

o wprowadzeniu w życie ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

Na mocy ust. 1 art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65 poz. 636) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65 poz. 636) z wyjątkiem art. 7 i 15, wchodzi w życie we wszystkich dziedzinach pracy, objętych art. 1 tejże ustawy, z dniem 15 grudnia 1924 r., a w państwowych zakładach pracy z dniem 1 stycznia 1925 r.

§ 2. Postanowienia art. 7 i ustępu 1 art. 15 tejże ustawy zyskują moc obowiązującą z dniem 29 lipca 1925 r., postanowienia zaś ustępu 2 i 3 art. 15 z dniem 1 kwietnia 1925 r., z tem zastrzeżeniem, że w wypadkach dostatecznie uzasadnionej niemożliwości zastosowania się do postanowień ustępu 2 art. 15 może Minister Pracy i Opieki Społecz-